

ด่วนที่สุด
ที่ กต ๑๐๐๒/๒๐๕๒

ฝ่ายเลขานุการประธาน กรธ.
เลขรับ ๑๐๐ / ๑๑๑
วันที่ ๑๑ ก.ย. ๕๖ เวลา ๑๖.๓๐ น.

กระทรวงการต่างประเทศ
ถนนศรีอยุธยา กทม. ๑๐๕๐๐

ก พศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ...

เรียน ประธานคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

อ้างถึง หนังสือคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ด่วนที่สุด ที่ (รธน) ๖๗๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙
สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อคิดเห็นรายมาตราต่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ...

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้กระทรวงการต่างประเทศร่วมให้ข้อคิดเห็นเป็นรายมาตราหรือ
รายหมวดต่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ...
รวมทั้งให้ข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
ความแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการต่างประเทศ ขอเรียน ดังนี้

๑. ประเด็นสำคัญเกี่ยวกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ของไทยที่
ประชาคมระหว่างประเทศให้ความสนใจในปัจจุบัน ได้แก่ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและประสิทธิภาพ
ของ กสม. ภายหลังจากคณะกรรมการประสานงานระหว่างประเทศว่าด้วยสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
(International Coordinating Committee on National Human Rights Institution – ICC) ได้ปรับลดสถานะ
กสม. ของไทยจากระดับ A เป็นระดับ B เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ เนื่องจากการดำเนินการที่ไม่
สอดคล้องกับหลักการปารีส (Paris Principles) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องกระบวนการสรรหาแต่งตั้ง
การได้รับความคุ้มครองในการปฏิบัติหน้าที่ การรายงานสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนที่ทันทั่วถึง และการมี
ความเป็นอิสระและความเป็นกลาง

๒. การถูกปรับลดสถานะของ กสม. ได้ส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือและประสิทธิภาพของกลไก
การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศ และทำให้ กสม. ของไทยไม่สามารถมีบทบาทที่แข็งขันในเวทีระหว่าง
ประเทศ ทั้งนี้ ที่ผ่านมา ไทยได้รับข้อเสนอแนะให้เร่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของ กสม. เพื่อให้ได้รับการปรับ
สถานะคืนสู่ระดับ A จากเวทีต่างๆ อาทิ การเสนอรายงานประเทศตามพันธกรณีกติการะหว่างประเทศว่าด้วย
สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (International Covenant on Economic, Social and Cultural
Rights – ICESCR) เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ การนำเสนอรายงานประเทศตามกลไก Universal Periodic
Review (UPR) รอบที่ ๒ เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙ รวมทั้งได้รับการสอบถามจาก Human Rights
Committee ซึ่งรับผิดชอบกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International
Covenant on Civil and Political Rights – ICCPR) ซึ่งไทยมีกำหนดจะนำเสนอรายงานในช่วงเดือน
มีนาคม ๒๕๖๐

๓. ข้อบทเกี่ยวกับ กสม. (มาตรา ๒๔๖ และ ๒๔๗) ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ได้รับการรับรอง
ในการออกเสียงประชามติเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ ได้พยายามกำหนดคุณสมบัติและอำนาจหน้าที่ของ

/กสม. ...

กสม. โดยสอดคล้องกับหลักการปารีส เช่น การเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และมีความเป็นกลางทางการเมือง (มาตรา ๒๔๖ วรรคสอง) และการมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบและ รายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนทุกกรณีโดยไม่ล่าช้า (มาตรา ๒๔๗ (๑)) การเสนอ รายงานประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชนต่อรัฐสภา รัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (มาตรา ๒๔๗ (๒)) และการสร้างความตระหนักรู้ด้านสิทธิมนุษยชน (มาตรา ๒๔๗ (๓)) การดำเนินการดังกล่าวสามารถแก้ไข ข้อห่วงกังวลของ ICC ได้ระดับหนึ่ง

๔. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ... จึงเป็นโอกาสสำคัญที่จะกำหนดรายละเอียดด้านต่างๆ ของ กสม. ทั้งกระบวนการสรรหา อำนาจ หน้าที่และการดำเนินการ รวมทั้งการปฏิบัติงานของสำนักงาน เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพสูงสุด ตลอดจนต่อผลประโยชน์แห่งชาติและของประชาชน ทั้งนี้ กระทรวงการต่างประเทศได้พิจารณาร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแล้ว และมีข้อคิดเห็น ดังนี้

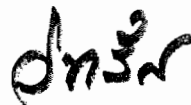
๔.๑ สาระส่วนใหญ่ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญได้ช่วยกำหนดให้ กสม. มีอำนาจหน้าที่และการดำเนินการตามหลักการปารีสได้อย่างครบถ้วนมากยิ่งขึ้น เช่น มาตรา ๖ คุณสมบัติ ของ กสม. มาตรา ๒๔ อำนาจในการร้องขอเอกสารและเรียกบุคคลมาชี้แจงข้อเท็จจริง และมาตรา ๒๕ การให้ ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมายและมาตรการด้านการบริหาร รวมทั้งแก้ไขประเด็นที่เป็น ข้อห่วงกังวลของ ICC ซึ่งร่างรัฐธรรมนูญยังมีได้ครอบคลุม เช่น มาตรา ๑๑ องค์ประกอบของคณะกรรมการ สรรหา มาตรา ๑๒ เรื่องกระบวนการสรรหาและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ มาตรา ๓๒ เรื่องการให้ความคุ้มครองในการปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตของ กสม. มาตรา ๓๓ และมาตรา ๖๖ ซึ่งช่วยประกัน ความเป็นอิสระและความเป็นกลาง และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กร

๔.๒ ข้อบกพร่องประการในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญไม่ได้เป็นอำนาจ หน้าที่หลักของ กสม. ตามหลักการปารีส และอาจก้าวล่วงอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานอื่นๆ เช่น มาตรา ๒๔ เรื่องการดำเนินการในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลยุติธรรมหรือศาลทหาร และมาตรา ๕๔ เรื่องอำนาจ ในการกำหนดมาตรการช่วยเหลือเร่งด่วน ซึ่งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญอาจพิจารณาสอบถามข้อคิดเห็น เพิ่มเติมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วยอีกทางหนึ่ง

ดังรายละเอียดข้อคิดเห็นรายมาตราตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายอิทธิพล ศรีวินิต)

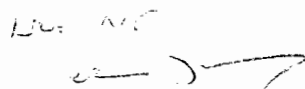
รองปลัดกระทรวงฯ รักษาการแทน
ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

กรมองค์การระหว่างประเทศ

กองการสังคม

โทร. ๐ ๒๒๐๓ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๒๒๔๖

โทรสาร ๐ ๒๖๔๓ ๕๐๖๔

(นายนิมิช กุชพันธ์)
ประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ข้อคิดเห็นนารายมาตราต่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.
(จากกระทรวงการต่างประเทศ)

	ข้อคิดเห็น
<p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p>	
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.”</p>	
<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป</p>	
<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	
<p>“สิทธิมนุษยชน” หมายความว่า คัดค้านหรือคัดค้านเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล บรรดาที่ได้รับการรับรองหรือคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตามกฎหมายหรือตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยจะต้องปฏิบัติตาม</p>	
<p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>	
<p>“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>	
<p>“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>	
<p>“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>	
<p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการ และข้าราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและบุคคลซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	
<p>มาตรา ๕ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	
<p>ระเบียบและประกาศตามวรรคหนึ่งที่มีผลเป็นการทั่วไป เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.	ข้อคิดเห็น
<p>หมวด ๑ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p> <p>มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกหกคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา จากผู้ซึ่งมีความรู้หรือประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน เป็นกลางทางการเมือง และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ทั้งนี้ โดยต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทั้งหญิงและชาย</p> <p>ความรู้และประสบการณ์ตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none">(๑) หลักการด้านสิทธิมนุษยชนที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ(๒) กฎหมายภายใน กฎหมายต่างประเทศ หรือกฎหมายระหว่างประเทศทางด้านสิทธิมนุษยชน(๓) สถานการณ์สิทธิมนุษยชนในต่างประเทศ และแนวโน้มสถานการณ์สิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ รวมทั้งผลกระทบของแนวโน้มดังกล่าวต่อสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศ(๔) ความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ทางด้านการบริหารงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับภารกิจส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน	<p>การกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการสรรหาที่ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์เรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นที่ประจักษ์ และมีความเป็นอิสระและความเป็นกลาง สอดคล้องกับคุณสมบัติของ กสม. ตามหลักการปารีส อีกทั้งเป็นการแก้ไขข้อห่วงกังวลของ ICC</p>
<p>มาตรา ๗ กรรมการต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ด้วย</p> <ol style="list-style-type: none">(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี แต่ไม่เกินเจ็ดสิบปี(๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า(๔) มีสุขภาพที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	
<p>มาตรา ๘ กรรมการต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้ด้วย</p> <ol style="list-style-type: none">(๑) ติดยาเสพติดให้โทษ(๒) วิกจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต(๔) เป็นหรือเคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระใด(๕) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการศึกษา(๖) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมือง ในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการศึกษา(๗) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล	

	ข้อคิดเห็น
<p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p>	<p>ข้อคิดเห็น</p>
<p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p>	<p>ข้อคิดเห็น</p>
<p>มาตรา ๙ ผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้เป็นกรรมการโดยที่ยังมิได้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๘ (๒๐) (๒๑) หรือ (๒๒) หรือยังประกอบวิชาชีพตาม (๒๓) อยู่ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือเลิกประกอบวิชาชีพตามมาตรา ๘ (๒๐) (๒๑) (๒๒) หรือ (๒๓) แล้ว ต่อประธานวุฒิสภายามในเวลาที่ประธานวุฒิสภากำหนด ซึ่งต้องเป็น</p>	<p>ข้อคิดเห็น</p>

ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.	ข้อคิดเห็น
<p>เวลาก่อนที่ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลตามมาตรา ๑๒ วรคสช. ในกรณีที่ไม่แสดงหลักฐานภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นสละสิทธิ และให้ดำเนินการสรรหากรรมการใหม่</p> <p>มาตรา ๑๐ เมื่อมีกรณีที่จะต้องสรรหาผู้สมควรดำรงตำแหน่งกรรมการ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ประธานศาลฎีกาเป็นประธานกรรมการ (๒) ประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรเป็นกรรมการ (๓) ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นกรรมการ (๔) ประธานศาลรัฐธรรมนูญเป็นกรรมการ (๕) ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่มีการเรียนการสอนด้านสิทธิมนุษยชนที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้กับคณะกรรมการแห่งละหนึ่งคน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสองคนเป็นกรรมการ (๖) ผู้แทนองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนตามมาตรา ๔๗ วรคสช. แห่งละหนึ่งคน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสองคนเป็นกรรมการ <p>ให้สำนักงานปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา</p> <p>ในกรณีที่ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสรรหาตาม (๒) หรือกรรมการสรรหาไม่ครบไปมาด้วยเหตุใด ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่</p>	<p>การกำหนดให้มีการกรรมการสรรหา กสช. ซึ่งรวมถึงผู้แทนสถาบันอุดมศึกษา และองค์กรเอกชน ทำให้มีองค์ประกอบจากผู้แทนซึ่งมาจากหลากหลายสาขาวิชาชีพ และเป็นกรเปิดให้ผู้แทนภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการสรรหา ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ ICC</p>
<p>มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการสรรหาผู้สมควรดำรงตำแหน่งกรรมการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุทำให้ต้องมีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว แล้วให้เสนอรายชื่อผู้ได้รับเลือก ซึ่งเป็นผู้เหมาะสมเป็นกรรมการตามมาตรา ๖ พร้อมความยินยอมของผู้นั้น รวมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้ได้รับเลือกเป็นผู้ที่เหมาะสมกับการเป็นกรรมการ ตลอดจนมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามต่อประธานวุฒิสภา</p> <p>ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการด้วยความเที่ยงธรรมและปราศจากอคติทั้งปวงในการใช้ดุลพินิจ โดยอย่างน้อยต้องมีกระบวนการ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) เผยแพร่การสรรหาและคัดเลือกอย่างกว้างขวาง (๒) พิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ โดยต้องแสดงเหตุผลในการสรรหาและคัดเลือกรายชื่อที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ (๓) ปรึกษาหารือเพื่อคัดเลือกให้บุคคลซึ่งมีความรับผิดชอบสูง มีความกล้าหาญในการปฏิบัติหน้าที่ และมีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม <p>ให้กรรมการสรรหาแสดงเหตุผลตาม (๒) เป็นรายบุคคลด้วย</p> <p>ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครหรือได้รับการสรรหาให้เป็นหน้าที่และอำนาจ</p>	<p>การกำหนดขั้นตอนของการสรรหาที่ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การประชาสัมพันธ์การสรรหาอย่างกว้างขวาง และการปรึกษารื้อกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ รวมถึงภาคประชาสังคม เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ ICC</p>

	ข้อคิดเห็น
<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p> <p>ของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด มิติในการคัดเลือกดังกล่าวต้องลงคะแนนโดยเปิดเผยและต้องมีคะแนนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่</p>	
<p>มาตรา ๑๒ ผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ ต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา</p> <p>ในกรณีที่วุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบผู้ได้รับคัดเลือกรายใด ให้ดำเนินการคัดเลือกบุคคลใหม่แทนผู้นั้น แล้วเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป</p> <p>เมื่อผู้ได้รับการคัดเลือกได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาแล้ว ให้เลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ แล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบ</p> <p>ให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งประธานกรรมการ และกรรมการ และเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ</p>	
<p>มาตรา ๑๓ ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๒ ถ้ามีผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภากำหนดไม่น้อยกว่าห้าคน ให้ผู้ได้รับความเห็นชอบเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ แล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบ โดยไม่ต้องรอให้มีผู้ได้รับความเห็นชอบครบเจ็ดคน และเมื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปพลางก่อนได้ โดยในระหว่างนั้นให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่</p>	
<p>มาตรา ๑๔ ให้กรรมการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>ให้กรรมการมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมถึงทรัพย์สินและหนี้สินที่ตนมอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	
<p>มาตรา ๑๕ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งเจ็ดปีนับแต่วันขึ้นดำรงตำแหน่งครั้งแรก และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว</p> <p>ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการใหม่แทน</p> <p>เพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมการชุดใหม่เข้าปฏิบัติหน้าที่เมื่อสิ้นสุดวาระของกรรมการชุดเดิม ให้ดำเนินการสรรหาและเลือกกรรมการชุดใหม่ก่อนสิ้นสุดวาระของกรรมการชุดเดิม ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันและไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน</p>	
<p>มาตรา ๑๖ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาไม่น้อยกว่าห้าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิก</p>	

	ข้อคิดเห็น
<p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p> <p>ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา มีสิทธิร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนกรรมการออกจากราชการหรือถอดถอนกรรมการหนึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เทียงธรรม กล่าวหาญ เป็นกลาง อีสระ หรือปราศจากอคติในการใช้ดุลพินิจ หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่คำนึงถึงความผาสุกของประชาชนชาวไทยและผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติเป็นสำคัญ</p> <p>มติของวุฒิสภาดาวรรคหนึ่งต้องได้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา</p>	
<p>มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติเฉพาะตามมาตรา ๖</p> <p>(๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๗ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘</p> <p>(๕) วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๖</p> <p>(๖) วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๗) ศาลฎีกาพิพากษาว่าเป็นผู้มีพฤติการณ์ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง</p> <p>ประธานกรรมการซึ่งลาออกจากตำแหน่ง ให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการด้วย</p> <p>ในกรณีที่มีปัญหาว่ากรรมการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) หรือ (๔) หรือไม่ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๐ เป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด</p>	
<p>มาตรา ๑๘ เมื่อมีผู้ร้องขอและสำนักงานเห็นว่ามิเหตุตามมาตรา ๑๗ พรรคสาม ให้สำนักงานส่งเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อประธานกรรมการสรรหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องขอเพื่อให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาวินิจฉัย</p>	
<p>มาตรา ๑๙ ในกรณีที่มีการการผู้ใดถูกคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้สอบสวนและมีมติว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง และเสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย เมื่อศาลประทับฟ้อง ให้กรรมการผู้หนึ่งหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาว่ากรรมการผู้ใดพฤติการณ์หรือกระทำความผิดตามที่ถูกร้องให้กรรมการผู้หนึ่งพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่</p> <p>ในกรณีที่มีการต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ที่ตามวรรคหนึ่ง และมีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน ให้ประธานศาลฎีกาและประธานศาลปกครองสูงสุด ร่วมกันแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับกรรมการ</p>	

ชื่อคิดเห็น	ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.
	<p>ทำหน้าที่เป็นกรรมการเป็นการชั่วคราวแทนกรรมการที่ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้ โดยให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่ในฐานะกรรมการได้จนกว่ากรรมการที่ตนทำหน้าที่แทนจะปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน</p>
	<p>มาตรา ๒๐ ในระหว่างที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนหมดวาระ และยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้</p> <p>บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับกับกรณีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน</p>
	<p>มาตรา ๒๑ เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๗ ให้เริ่มดำเนินการตามมาตรา ๑๑ ภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง ในกรณีนี้ให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกบุคคลมาเป็นกรรมการแทนผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้วเสนอต่อประธานวุฒิสภา ไม่ว่ากรรมการจะพ้นจากตำแหน่งในระหว่างที่ไม่มีสภาผู้แทนราษฎร ด้วยเหตุสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุ สภาผู้แทนราษฎรยุบ หรือเหตุอื่นใดก็ตาม</p>
	<p>มาตรา ๒๒ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีการประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ จึงเป็นองค์ประชุม</p> <p>ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p> <p>ในการวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p> <p>ในการประชุมถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม การประชุมคณะกรรมการนอกจากที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p>
	<p>มาตรา ๒๓ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ตรวจสอบและรายงานข้อเท็จจริงที่ถูกต้องเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนทุกกรณีโดยไม่ลำเอียง และเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน รวมทั้งการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๒) จัดทำรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศ เสนอต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ต่อประชาชน</p> <p>(๓) เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงตลอดทั้งการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใดๆ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน</p> <p>(๔) สร้างเสริมทุกภาคส่วนของสังคมให้ตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิมนุษยชน</p>

ข้อคิดเห็น	ข้อคิดเห็น
<p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p> <p>(๕) ส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการ องค์กรเอกชน และองค์กรอื่นในด้านสิทธิมนุษยชน</p> <p>(๖) ประเมินผลและจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อรัฐสภา</p> <p>(๗) แต่งตั้งอนุกรรมการหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษเพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่น</p> <p>มาตรา ๒๔ ในกรณียกปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๓ คณะกรรมการมีอำนาจขอให้หน่วยงานอื่นของรัฐ ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานดังกล่าว หรือบุคคลใด มาให้ถ้อยคำ แสดงความคิดเห็น หรือจัดส่งเอกสารให้คณะกรรมการได้</p>	<p>อำนาจในการตรวจสอบข้อร้องเรียน โดยการเรียกเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลมาชี้แจงข้อเท็จจริง และการร้องขอเอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นต่อการพิจารณาปัญหา เป็นอำนาจหน้าที่ของกสม. ที่กำหนดไว้ในหลักการปารีส (อำนาจดังกล่าวได้เคยระบุไว้ในมาตรา ๒๕๗ ของ รธน. ฉบับปี ๒๕๕๐)</p>
<p>มาตรา ๒๕ ในกรณียกปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๓ คณะกรรมการอาจเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครองได้ เมื่อเห็นว่ากรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ให้เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ</p> <p>(๒) กฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดในทางปกครองกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลปกครอง</p>	<p>หลักการปารีสได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า การจัดทำรายงานด้านสิทธิมนุษยชนต่อรัฐบาล รัฐสภา หรือหน่วยงานอื่นๆ (มาตรา ๒๕๗ (๒) ของร่างรัฐธรรมนูญ และมาตรา ๒๓ (๒) ของร่าง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญ) ครอบคลุมถึงประเด็นการข้อคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมายและมาตรการด้านการบริหาร เพื่อสร้างหลักประกันว่า กฎหมายภายในประเทศระเบียบ และการปฏิบัติต่างๆ จะสอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่รัฐนั้นร่วมเป็นภาคี</p> <p>ดังนั้น อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๒๕ จึงไม่ได้รับการระบุที่เกินขอบเขตของมาตรา ๒๕๗ ของร่างรัฐธรรมนูญ แต่จะช่วยให้กสม. ปฏิบัติงานได้อย่างรอบด้านและครบถ้วนตามหลักการปารีส</p>
<p>มาตรา ๒๖ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการร้องเรียนและการดำเนินการตามมาตรา ๒๕ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>ให้เป็นไป</p>
<p>มาตรา ๒๗ ในกรณีที่คณะกรรมการเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง ตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เพื่อให้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการในศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง แล้วแต่กรณี หรือจะมอบหมายให้พนักงานอัยการดำเนินการแทนก็ได้</p>	<p>ให้เป็นการ</p>

<p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p>	<p>ข้อคิดเห็น</p>
<p>มาตรา ๒๘ ในคดีอาญาที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลยุติธรรมหรือศาลทหาร และคณะกรรมการเห็นว่าเป็นคดีที่ร้ายแรงหรือคดีที่ร้ายแรงที่สุดคดี กระทั่งคดีที่ร้ายแรงที่สุดคดี และมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ</p> <p>(๒) กฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดในทางปกครอง ซึ่งศาลจะใช้ในการพิจารณาพิพากษาคดี กระทั่งต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย</p> <p>ในกรณีตาม (๑) คณะกรรมการอาจยื่นคำร้องต่อศาลตั้งกล่าวเพื่อพิจารณาส่งความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย</p> <p>ในกรณีตาม (๒) คณะกรรมการอาจยื่นคำร้องต่อศาลตั้งกล่าวเพื่อพิจารณาวินิจฉัย</p>	<p>การดำเนินการตามมาตรา ๒๘ อาจเป็นการก้าวล่วงอำนาจการพิจารณาคดีของศาล และไม่ได้อำนาจหน้าที่ของ กสม. ตามหลักการปารีส</p> <p>หลักการปารีสได้กำหนดให้ กสม. มีอำนาจหน้าที่เฉพาะการเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการปรับปรุง/แก้ไข บทบัญญัติของกฎหมายหรือมาตรการดำเนินการบริหารให้สอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชน โดยเป็นการดำเนินการอย่างกว้างๆ และไม่จำเป็นต้องระบุเฉพาะในช่วงการพิจารณาคดีของศาล (ซึ่งอำนาจหน้าที่ดังกล่าวตามหลักการปารีสได้มีการระบุไว้แล้วในมาตรา ๒๙ (๓) ของร่างรัฐธรรมนูญ และมาตรา ๒๕ ของร่าง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้) นอกจากนี้ ในบางประเทศ ผู้แทน กสม. อาจได้รับเชิญไปร่วมให้ความเห็นในศาลได้ในฐานะที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งการเชิญนั้นเป็นไปตามดุลยพินิจของศาล</p> <p>ความร่วมมือระหว่าง กสม. กับผู้ตรวจการแผ่นดิน และองค์กรอิสระอื่นๆ สอดคล้องกับมาตรา ๒๒๑ ของร่างรัฐธรรมนูญ และการส่งเรื่องไปให้อีกองค์กรหนึ่งดำเนินการต่อไปเป็นการช่วยอำนวยความสะดวกและเสริมประสิทธิภาพในการทำงานให้กับประชาชน เนื่องจากลดทอนขั้นตอนการยื่นคำร้องใหม่</p>
<p>มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการร่วมกับผู้ตรวจการแผ่นดิน กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยความร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะการส่งเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของอีกองค์กรหนึ่งไปให้อีกองค์กรนั้นดำเนินการต่อไป และความร่วมมือและช่วยเหลือในกรณีอื่น</p> <p>ให้คณะกรรมการร่วมกับองค์กรอิสระอื่นดำเนินการตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอัตโนมัติ</p>	<p>ความร่วมมือระหว่าง กสม. กับผู้ตรวจการแผ่นดิน และองค์กรอิสระอื่นๆ สอดคล้องกับมาตรา ๒๒๑ ของร่างรัฐธรรมนูญ และการส่งเรื่องไปให้อีกองค์กรหนึ่งดำเนินการต่อไปเป็นการช่วยอำนวยความสะดวกและเสริมประสิทธิภาพในการทำงานให้กับประชาชน เนื่องจากลดทอนขั้นตอนการยื่นคำร้องใหม่</p>
<p>มาตรา ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่และอำนาจ คณะกรรมการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม และปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต เสียจริต เป็นกลาง อิสระ และปราศจากอคติทั้งปวงในการใช้ดุลพินิจ ทั้งต้องคำนึงถึงความผาสุกของประชาชนชาวไทยและผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติเป็นสำคัญ</p>	<p>ความร่วมมือระหว่าง กสม. กับผู้ตรวจการแผ่นดิน และองค์กรอิสระอื่นๆ สอดคล้องกับมาตรา ๒๒๑ ของร่างรัฐธรรมนูญ และการส่งเรื่องไปให้อีกองค์กรหนึ่งดำเนินการต่อไปเป็นการช่วยอำนวยความสะดวกและเสริมประสิทธิภาพในการทำงานให้กับประชาชน เนื่องจากลดทอนขั้นตอนการยื่นคำร้องใหม่</p>
<p>มาตรา ๓๑ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p> <p>ค่าตอบแทนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของอนุกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>ความร่วมมือระหว่าง กสม. กับผู้ตรวจการแผ่นดิน และองค์กรอิสระอื่นๆ สอดคล้องกับมาตรา ๒๒๑ ของร่างรัฐธรรมนูญ และการส่งเรื่องไปให้อีกองค์กรหนึ่งดำเนินการต่อไปเป็นการช่วยอำนวยความสะดวกและเสริมประสิทธิภาพในการทำงานให้กับประชาชน เนื่องจากลดทอนขั้นตอนการยื่นคำร้องใหม่</p>
<p>มาตรา ๓๒ ประธานกรรมการและกรรมการไม่ต้องรับผิดั้งทางแพ่งหรือทางอาญา เนื่องจากการทำงานที่ได้ปฏิบัติ</p>	<p>ความร่วมมือระหว่าง กสม. กับผู้ตรวจการแผ่นดิน และองค์กรอิสระอื่นๆ สอดคล้องกับมาตรา ๒๒๑ ของร่างรัฐธรรมนูญ และการส่งเรื่องไปให้อีกองค์กรหนึ่งดำเนินการต่อไปเป็นการช่วยอำนวยความสะดวกและเสริมประสิทธิภาพในการทำงานให้กับประชาชน เนื่องจากลดทอนขั้นตอนการยื่นคำร้องใหม่</p>

<p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p>	<p>ข้อคิดเห็น</p>
<p>ตามหน้าที่และอำนาจโดยสุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>การแก้ไขข้อห่วงกังวลของ ICC โดยจะเป็นกลไกที่ช่วยคุ้มครอง ความเป็นอิสระและความเป็นกลางของ กสม. และมีให้อำนาจ ภายนอกพยายามใช้อิทธิพลหรือข่มขู่ กสม. โดยการดำเนินการ ทางกฎหมาย (เช่น การฟ้องหมิ่นประมาท)</p>
<p>มาตรา ๓๓ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นหน่วยงานอิสระตาม รัฐธรรมนูญ และมีฐานะเป็นนิติบุคคล ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และกว้างขวางยิ่งขึ้น อาจจัดตั้งส่วนราชการในสังกัดของสำนักงานขึ้นในภูมิภาคเพื่อสนับสนุนภารกิจของ คณะกรรมการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้ โดยมีหน้าที่และอำนาจตามประกาศที่คณะกรรมการ กำหนด</p>	<p>มาตรา ๓๓ ช่วยประกันความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของ สำนักงาน กสม. นอกจากนี้ การจัดตั้งสำนักงานส่วนภูมิภาคจะ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของ กสม. โดยเฉพาะ อย่างยิ่งความครอบคลุมของการรับข้อร้องเรียน และ การตรวจสอบข้อเท็จจริงในพื้นที่</p>
<p>หมวด ๒ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p> <p>มาตรา ๓๓ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตาม รัฐธรรมนูญ และมีฐานะเป็นนิติบุคคล ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และกว้างขวางยิ่งขึ้น อาจจัดตั้งส่วนราชการในสังกัดของสำนักงานขึ้นในภูมิภาคเพื่อสนับสนุนภารกิจของ คณะกรรมการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้ โดยมีหน้าที่และอำนาจตามประกาศที่คณะกรรมการ กำหนด</p> <p>มาตรา ๓๔ สำนักงานมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการ ดำเนินการ และอำนวยความสะดวกเพื่อให้คณะกรรมการ บรรลุมติและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และมติหรือแนวทางที่ คณะกรรมการกำหนด โดยให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ (๑) รับคำร้องเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนและดำเนินการสืบสวนหรือตรวจสอบเกี่ยวกับเรื่องที่มีการยื่นคำ ร้องตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (๒) ศึกษา รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศ เสนอต่อคณะกรรมการ (๓) ศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมถึงตลอดทั้ง การแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใดๆ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน เสนอต่อคณะกรรมการ (๔) ตรวจสอบ จัดทำคำชี้แจงและรายงานข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ในกรณีที่มีการรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับสิทธิ มนุษยชนในประเทศไทยโดยไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม เสนอต่อคณะกรรมการ (๕) ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน เพื่อส่งเสริมความตระหนัก ถึงความสำคัญของสิทธิมนุษยชนแก่สังคมทุกภาคส่วน (๖) ประสานงานกับหน่วยงานการ องค์การเอกชน หรือองค์การอื่นในด้านสิทธิมนุษยชนในการดำเนินการเพื่อ</p>	<p>มาตรา ๓๓ ช่วยประกันความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของ สำนักงาน กสม. นอกจากนี้ การจัดตั้งสำนักงานส่วนภูมิภาคจะ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของ กสม. โดยเฉพาะ อย่างยิ่งความครอบคลุมของการรับข้อร้องเรียน และ การตรวจสอบข้อเท็จจริงในพื้นที่</p>

	ข้อคิดเห็น
<p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p> <p>พ.ศ.</p>	
<p>ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน</p> <p>(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p>	
<p>มาตรา ๓๕ ให้ข้าราชการสำนักงานได้แก่ ผู้ซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>ให้ข้าราชการสำนักงานเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ</p>	
<p>มาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การงบประมาณการเงินและทรัพย์สิน การคลัง การพัสดุ และการดำเนินกิจการอื่นของสำนักงาน โดยให้รวมถึงเรื่องดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) การแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงานและขอบเขตหน้าที่และอำนาจของส่วนราชการดังกล่าว</p> <p>(๒) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของประธานกรรมการและข้าราชการสำนักงาน</p> <p>(๓) การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามระเบียบนี้ วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการสำนักงาน</p>	
<p>(๔) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของข้าราชการสำนักงาน</p>	
<p>(๕) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นที่ปรึกษา หรือผู้ชำนาญการประจำสำนักงานหรือคณะกรรมการ รวมทั้งเสนาบดีและผู้ช่วยเลขานุการประจำประธานกรรมการและกรรมการ และกำหนดเงินเดือนและค่าตอบแทนอื่นของบุคคลดังกล่าว</p>	
<p>(๖) การบริหารจัดการงบประมาณและการพัสดุของสำนักงาน</p>	
<p>(๗) การกำหนดค่าเบี้ยประชุมของคณะกรรมการและคณะบุคคลที่คณะกรรมการแต่งตั้ง</p>	
<p>(๘) การจัดให้มีสวัสดิการและการสงเคราะห์อื่น เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว และเงินค่าตอบแทนพิเศษหรือเงินรางวัลอื่นแก่ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างสำนักงาน</p>	
<p>(๙) การรักษาทะเบียณประวัติและการควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการสำนักงาน</p>	
<p>(๑๐) การกำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างพนักงานราชการ และลูกจ้างสำนักงาน รวมทั้งการกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบ การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามระเบียบนี้ วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของพนักงานราชการ และลูกจ้างสำนักงาน</p>	
<p>ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ลงนามและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	
<p>มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการคัดเลือกและแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารงานบุคคลจำนวนสองคน ร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน เรียกว่า “คณะกรรมการสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “ก.ส.”</p> <p>การได้มาซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนด</p>	

	ชื่อคิดเห็น
<p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p>	<p>ข้อคิดเห็น</p>
<p>ในการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ก.ส. มีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการของ ก.ส. เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ส.” โดยมีองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจตามหลักเกณฑ์และวิธีที่ ก.ส. กำหนด</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.ส. และ อ.ก.ส. ให้มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเช่นเดียวกับ ก.ร. และ อ.ก.ร. ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภาแล้วแต่กรณี</p>	<p>โดยมี</p>
<p>มาตรา ๓๘ ให้ ก.ส. มีอำนาจออกระเบียบและประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ซึ่งรวมทั้งการกำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การทดรองปฏิบัติหน้าที่ราชการ การย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน ค่าตอบแทนพิเศษ การออกจากราชการ การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน วินัย การสอบสวนและการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษ และการอื่นที่จำเป็นในการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการและพนักงานราชการของสำนักงาน</p> <p>ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ลงนามและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>รวมทั้งการกำหนดคุณสมบัติของสำนักงานซึ่งตรงต่อประธานกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน โดยจะให้มีรองเลขาธิการและผู้ช่วยเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้</p> <p>ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน เพื่อการนำเลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติราชการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p>
<p>มาตรา ๔๐ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการสำนักงานและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งไปเป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง</p> <p>(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ รองเลขาธิการ และตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า ให้ประธานกรรมการ โดยความเห็นชอบของ ก.ส. เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง</p> <p>(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจาก (๑) ให้เลขาธิการเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้ง</p> <p>การจัดตำแหน่ง ระดับตำแหน่ง และการเทียบตำแหน่งข้าราชการสำนักงานให้เป็นไปตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>มาตรา ๔๐ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการสำนักงานและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจ</p> <p>แต่งตั้งไปเป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง</p> <p>(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ รองเลขาธิการ และตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า ให้ประธานกรรมการ โดยความเห็นชอบของ ก.ส. เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง</p> <p>(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจาก (๑) ให้เลขาธิการเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้ง</p> <p>การจัดตำแหน่ง ระดับตำแหน่ง และการเทียบตำแหน่งข้าราชการสำนักงานให้เป็นไปตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนด</p>
<p>มาตรา ๔๑ การบริหารราชการและการบริหารงานบุคคล รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่างๆ สำหรับข้าราชการสำนักงาน</p> <p>นอกจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภามาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณี “ข้าราชการรัฐสภาสามัญ” ให้หมายถึง ข้าราชการสำนักงาน</p> <p>สำหรับสิทธิที่ได้รับบำเหน็จบำนาญและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ของข้าราชการสำนักงาน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p>	<p>มาตรา ๔๑ การบริหารราชการและการบริหารงานบุคคล รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่างๆ สำหรับข้าราชการสำนักงาน</p> <p>นอกจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภามาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณี “ข้าราชการรัฐสภาสามัญ” ให้หมายถึง ข้าราชการสำนักงาน</p> <p>สำหรับสิทธิที่ได้รับบำเหน็จบำนาญและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ของข้าราชการสำนักงาน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p>

ชื่อคดีเห็น	ข้อคิดเห็น
<p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p>	<p>มาตรา ๒๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๑ บรรดาหน้าที่และอำนาจของ ก.ร. ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของ ก.ส. และให้ประธานกรรมการเป็นผู้ใช้อำนาจในการบริหารราชการและการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการของสำนักงาน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภา</p>
<p>มาตรา ๔๓ ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ เสนองบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อประธานรัฐสภาเพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนให้เพียงพอกับการบริหารโดยอิสระของคณะกรรมการ และสำนักงาน ไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการไม่เห็นด้วยกับงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่คณะกรรมการเสนอ ให้คณะกรรมการเสนอความเห็นต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณา</p> <p>ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่างบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอ ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ เสนอคำขอแปรญัตติต่อคณะกรรมการพิจารณางบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรได้โดยตรง</p>	<p>มาตรา ๔๔ ให้สำนักงานเป็นหน่วยรับผิดชอบตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน เมื่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของคณะกรรมการและสำนักงานแล้ว ให้เสนอผลการสอบบัญชีต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะกรรมการโดยไม่ชักช้า</p>
<p>หมวด ๓</p> <p>การร้องเรียน และการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน</p>	<p>ส่วนที่ ๑</p> <p>การร้องเรียน</p> <p>มาตรา ๔๕ บุคคลหรือองค์กรใดถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือผู้ที่พบเห็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน มีสิทธิร้องเรียน โดยทำคำร้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการได้ โดยคำร้องดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none">(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ร้อง(๒) ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเป็นเหตุแห่งการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน(๓) ลายมือชื่อของผู้ร้อง <p>คำร้องให้ยื่น ณ สำนักงาน หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือจะยื่นต่อกรรมการคนใดคนหนึ่ง หรือองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนเพื่อส่งต่อไปยังสำนักงาน หรือด้วยวิธีการอื่นใดตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด เมื่อได้รับคำร้องแล้ว ให้สำนักงานแจ้งผู้ร้องโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับคำร้อง</p>

ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.	ข้อคิดเห็น
<p>มาตรา ๔๖ การร้องเรียนโดยวิธีอื่นนอกจากวิธีตามมาตรา ๔๕ ให้กระทำได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา ๔๗ ในกรณีที่มีการร้องเรียนจากผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน หรือในกรณีที่ปรากฏแก่องค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนดังกล่าว มีการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน เมื่อองค์กรเอกชนดังกล่าวได้พิจารณาเบื้องต้นแล้วเห็นว่ากรณีมีมูลก็อาจเสนอเรื่องให้คณะกรรมการดำเนินการต่อไปได้</p> <p>องค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติและได้รับการรับรองตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>ขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับระเบียบที่เกี่ยวข้องกับองค์กรเอกชน</p>
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๒ การตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน</p> <p>มาตรา ๔๘ ในกรณีที่มีการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ให้คณะกรรมการมีอำนาจตรวจสอบและเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการป้องกันหรือแก้ไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>เรื่องที่มีการร้องเรียนคดีอยู่ในศาลหรือศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว คณะกรรมการจะดำเนินการตรวจสอบเรื่องนั้นในประเด็นเดียวกันมิได้ เว้นแต่จะปรากฏข้อเท็จจริงใหม่ที่มีอยู่ในการพิจารณาคดีของศาล หรือการไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง</p>	

ข้อคิดเห็น	ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.
	<p>มาตรา ๔๙ คณะกรรมการอาจไม่รับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณาหรืออาจยุติเรื่อง ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none">(๑) เรื่องที่ผู้ร้องไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๕(๒) เรื่องที่ผู้ร้องยื่นเมื่อพ้นกำหนดห้าปีนับแต่วันที่อยู่หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการร้องเรียน เว้นแต่คณะกรรมการเห็นว่า การพิจารณาจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม(๓) เรื่องที่ผู้ร้องไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่แสดงพยานหลักฐาน หรือไม่ดำเนินการตามที่คณะกรรมการหรือสำนักงานกำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร(๔) เรื่องที่ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อนหรือความไม่เป็นธรรมหรือได้รับการชดเชยความเสียหายอย่างเหมาะสมแล้ว และการพิจารณาต่อไปจะไม่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม(๕) เรื่องที่ผู้เสียหายหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบไม่ประสงค์จะให้ดำเนินการตรวจสอบ เว้นแต่เป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม คณะกรรมการจะดำเนินการตรวจสอบต่อไปก็ได้(๖) เรื่องที่ผู้ร้องประสงค์ขอถอนคำร้อง หรือผู้ร้องตาย หรือผู้ร้องไม่สามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนสาบสูญตามคำสั่งศาล โดยไม่มีทายาทหรือผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์เข้าแทนที่ และการพิจารณาต่อไปจะไม่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม(๗) เรื่องร้องเรียนที่มีลักษณะเลื่อนลอย ไม่มีสาระที่ควรรับไว้พิจารณา(๘) เรื่องที่คณะกรรมการได้ตรวจสอบเสร็จสิ้นแล้วและไม่มีความหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญที่ทำให้ผลการพิจารณาเปลี่ยนแปลงไป <p>ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าเรื่องที่ได้รับมาไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการหรือไม่รับไว้พิจารณา ให้แจ้งผู้ร้องหรือองค์กรเอกชนที่ส่งเรื่องทราบโดยไม่ชักช้า และเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนจะส่งเรื่องต่อไปให้บุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการแก้ไขตามที่เห็นสมควรต่อไปก็ได้</p> <p>มาตรา ๕๐ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนในเรื่องใด หรือในกรณีที่คณะกรรมการได้รับคำร้องว่ามี การละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนเสนอเรื่องให้ คณะกรรมการดำเนินการดำเนินการตามมาตรา ๔๗ และเมื่อสอบสวนหรือสืบสวนเบื้องต้นแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวมีมูลและ อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการแจ้งให้บุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องซึ่งแจ้งข้อเท็จจริง ในกรณีเช่นนี้บุคคลหรือองค์กรดังกล่าวต้องชี้แจงเป็นหนังสือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าเรื่องร้องเรียนที่รับมาควรได้รับการพิจารณาแก้ไขโดยองค์กรอื่นซึ่งมีหน้าที่และอำนาจ คณะกรรมการอาจส่งเรื่องให้องค์กรนั้นพิจารณาได้ ไม่ว่าเรื่องดังกล่าวจะอยู่ระหว่าง การดำเนินการของคณะกรรมการ ในชั้นตอนใด และให้คณะกรรมการยุติเรื่อง ในกรณี ที่องค์กรที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการแจ้งผลการดำเนินการ ให้คณะกรรมการทราบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด</p>

	ข้อคิดเห็น
<p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p>	<p>มาตรา ๕๑ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการชี้แจงข้อเท็จจริงตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง แล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยต้องให้โอกาสผู้ร้องหรือผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงรายละเอียด และเสนอพยานหลักฐานตามสมควรเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่มีการอ้างว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน</p> <p>ในการพิจารณาตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามวรรคหนึ่ง หากคู่กรณีต้องมาปรากฏตัวต่อหน้าคณะกรรมการบุคคลนั้นมิสิทธิหน้าที่นำความหรือข้อปรึกษาของตนมาด้วยได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ในการพิจารณาตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อทำหน้าที่สืบสวนและตรวจสอบข้อเท็จจริง รับฟังคำชี้แจงและพยานหลักฐาน และจัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการตามระเบียบที่กำหนดก็ได้ ในการนี้ ให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับมอบหมายดำเนินการโดยคำนึงถึงความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้วย</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการในการแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามวรรคสามให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ในกรณีที่ผู้ร้องหรือผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ถูกกล่าวหา ไม่ชี้แจงรายละเอียดและเสนอพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจพิจารณาตรวจสอบต่อไปตามข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเท่าที่มีอยู่</p>
	<p>มาตรา ๕๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๑ วรรคสาม ให้คณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความรวดเร็ว เป็นธรรม เป็นกลาง ปราศจากอคติทั้งปวง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ห้ามมิให้อนุกรรมการทำการหรือจัดให้ทำการใดๆ ซึ่งเป็นกรอลวงหรือเข้าข่ายให้สัญญาแก่คู่กรณีหรือพยานเพื่อให้อ้างอิงให้เขาให้ถ้อยคำอย่างไรก็ได้ ในเรื่องหรือเรียนนั้น</p> <p>ห้ามมิให้อนุกรรมการดำเนินการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนที่ได้รับมอบหมาย เมื่อปรากฏเหตุดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none">(๑) เป็นผู้ที่ได้ถูกอ้างเป็นพยานโดยเป็นผู้ที่รู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนนั้น(๒) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องร้องเรียน หรือเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้แทน หรือได้เป็นพยานความของคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมาแล้ว(๓) มีสาเหตุใดก็ตามที่ขัดแย้งกับผู้ถูกร้อง(๔) เป็นผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง หรือเป็นผู้สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้ร้องหรือผู้ถูกร้อง(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานญาติหรือเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือมีส่วนร่วมกันหรือขัดแย้งกับผู้ร้องหรือผู้ถูกร้อง <p>ในกรณีที่ปรากฏว่ามีเหตุตามวรรคสาม ให้อนุกรรมการแจ้งต่อประธานอนุกรรมการและประธานกรรมการโดยเร็ว</p>

ข้อคิดเห็น	ข้อคิดเห็น
<p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p>	<p>ระหว่างนั้นห้ามให้ผู้สนับสนุนเกี่ยวกับการดำเนินการตรวจสอบในเรื่องร้องเรียนนั้น ความในวรรคสี่ให้ใช้บังคับในกรณีนี้ผู้กรณคดีร้องคัดค้านว่าอนุกรรมการผู้ใดมีเหตุตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม การยื่นคำคัดค้าน ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานกรรมการก่อนคณะกรรมการจะได้พิจารณาสำนวนในเรื่อง นั้นเสร็จสิ้น โดยจะต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ให้ปรากฏในคำคัดค้านด้วย ในการพิจารณา คำคัดค้าน ให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด</p>
<p>หลักการและวิธีการในการดำเนินการตามมาตรานี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา ๕๓ ในระหว่างพิจารณาตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนของคณะกรรมการ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าอาจดำเนินการไกล่เกลี่ยเพื่อให้คู่กรณีทำความตกลงเพื่อประนีประนอมได้ ให้คณะกรรมการดำเนินการไกล่เกลี่ยบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้คู่กรณีทำความตกลงในการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน ถ้าปรากฏว่าคู่กรณียินยอมตกลงเพื่อแก้ไขปัญหา และคณะกรรมการเห็นว่าการตกลงนั้นอยู่ในกรอบของการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนให้คณะกรรมการจัดทำมีการจัดทำข้อตกลงระหว่างคู่กรณีเป็นหนังสือไว้ และให้ยุติเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการในการไกล่เกลี่ย ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ในกรณีที่ปรากฏแก่คณะกรรมการในภายหลังว่ามีการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามข้อตกลงเป็นหนังสือตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาตรวจสอบตามที่และอำนาจต่อไป</p>	<p>การกำหนดมาตรการช่วยเหลือเร่งด่วนควรสอดคล้องกับอาณัติของ กสม. และเป็นไปตามอำนาจตามกฎหมายของ กสม. ทั้งนี้ ร่าง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มิได้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ของ กสม. ในการตรวจเยี่ยมสถานที่ของการจำกัดเสรีภาพเป็นการเฉพาะ (ต่างกับอำนาจหน้าที่ของ กสม. ของเกาหลีใต้ตามที่ กสม. ใช้อ้างอิง) อีกทั้ง มาตรการช่วยเหลือเร่งด่วน ตามมาตรา ๕๔ ของ ร่าง พ.ร.บ. เป็นมาตรการเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ จึงควรสอบถามหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องว่าสามารถปฏิบัติได้ตามกฎหมาย หรือกฎระเบียบที่มีอยู่ หรือไม่มี อาทิ กรมราชทัณฑ์ สำหรับมาตรการตาม (๒) หรือ กระทรวงยุติธรรม สำหรับมาตรการตาม (๓) อย่างไรก็ดี หากในอนาคตไทยได้เข้าเป็นภาคีพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ ซึ่ง กสม. อาจทำหน้าที่กลไกระดับชาติเพื่อป้องกันการทรมาน (National Preventive Mechanism : NPM) ก็อาจจัด</p>
<p>มาตรา ๕๔ ในระหว่างการตรวจสอบ หากคณะกรรมการได้รับการร้องหรือผู้เสียหาย และคณะกรรมการตรวจสอบแล้วเห็นว่า เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในกรณีจำเป็นเร่งด่วน หากไม่ดำเนินการจะเกิดความเสียหายไม่อาจแก้ไขเยียวยาได้ คณะกรรมการอาจกำหนดมาตรการช่วยเหลือเร่งด่วน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) จัดให้มีการเข้าถึงการศึกษาพยาบาล</p> <p>(๒) เปลี่ยนสถานที่คุมขัง</p> <p>(๓) ดำเนินการอื่นที่จำเป็นเพื่อคุ้มครองชีวิตและความปลอดภัยของผู้ร้อง ผู้เสียหาย หรือผู้เกี่ยวข้อง</p>	<p>การกำหนดมาตรการช่วยเหลือเร่งด่วนควรสอดคล้องกับอาณัติของ กสม. และเป็นไปตามอำนาจตามกฎหมายของ กสม. ทั้งนี้ ร่าง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มิได้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ของ กสม. ในการตรวจเยี่ยมสถานที่ของการจำกัดเสรีภาพเป็นการเฉพาะ (ต่างกับอำนาจหน้าที่ของ กสม. ของเกาหลีใต้ตามที่ กสม. ใช้อ้างอิง) อีกทั้ง มาตรการช่วยเหลือเร่งด่วน ตามมาตรา ๕๔ ของ ร่าง พ.ร.บ. เป็นมาตรการเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ จึงควรสอบถามหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องว่าสามารถปฏิบัติได้ตามกฎหมาย หรือกฎระเบียบที่มีอยู่ หรือไม่มี อาทิ กรมราชทัณฑ์ สำหรับมาตรการตาม (๒) หรือ กระทรวงยุติธรรม สำหรับมาตรการตาม (๓) อย่างไรก็ดี หากในอนาคตไทยได้เข้าเป็นภาคีพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ ซึ่ง กสม. อาจทำหน้าที่กลไกระดับชาติเพื่อป้องกันการทรมาน (National Preventive Mechanism : NPM) ก็อาจจัด</p>

<p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p>	<p>ข้อคิดเห็น</p>
<p>มาตรา ๕๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๓ เมื่อคณะกรรมการได้ดำเนินการตรวจสอบเสร็จสิ้นแล้ว หากคณะกรรมการเห็นว่ามีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานผลการตรวจสอบซึ่งต้องระบุรายละเอียดข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับพฤติการณ์แห่งการละเมิดสิทธิมนุษยชนพร้อมด้วยพยานหลักฐานตามสมควร สาเหตุแห่งการละเมิดสิทธิมนุษยชน พร้อมทั้งมาตรการหรือแนวทางการที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน รวมทั้งการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าบุคคลหรือองค์กรใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติในเรื่องใด ด้วยวิธีการอย่างไร โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายหรือกฎใด หรือสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายหรือกฎใด ตลอดจนระยะเวลาในการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว</p> <p>รายงานผลการตรวจสอบตามวรรคหนึ่งต้องมีรายชื่อของกรรมการที่เข้าร่วมการพิจารณาและมีมติด้วยในการกำหนดมาตรการหรือแนวทางการคุ้มครองหนึ่ง คณะกรรมการอาจกำหนดให้บุคคลหรือองค์กรดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจด้วยวิธีใดที่เหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนในลักษณะเดียวกันอีกก็ได้</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการกระทำหรือการกระทำความผิดกล่าวไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่มีการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมซึ่งสมควรแก่การแก้ไขเยียวยาความเสียหายให้กับผู้ถูกระทำเช่นนั้น คณะกรรมการอาจกำหนดแนวทางการแก้ไขเพื่อแจ้งให้บุคคลหรือองค์กรดำเนินการตามความเหมาะสมภายใต้หน้าที่และอำนาจของบุคคลหรือองค์กรนั้นได้</p> <p>ให้คณะกรรมการแจ้งรายงานผลการตรวจสอบตามวรรคหนึ่งไปยังบุคคลหรือองค์กรที่มีหน้าที่ต้องดำเนินการตามรายงานผลการตรวจสอบโดยเร็ว และในกรณีที่มีเรื่องที่มีการยื่นคำร้อง ให้แจ้งไปยังผู้ร้องทราบด้วย</p>	<p>ให้มีการทบทวนเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของ กสม. ใหม่ให้สอดคล้องกับอาณัติใหม่ได้ ในอนาคต ซึ่งสามารถดำเนินการได้ในหลายรูปแบบ (เช่น การแก้ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ การออกระเบียบ กสม.) ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากพิจารณาร่วมกันต่อไป)</p>
<p>มาตรา ๕๖ เมื่อบุคคลหรือหน่วยงานได้รับแจ้งรายงานผลการตรวจสอบตามมาตรา ๕๕ แล้ว ให้ดำเนินการตามมาตรการหรือแนวทางการคุ้มครองการกำหนดให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้บุคคลหรือองค์กรให้คณะกรรมการทราบ</p> <p>ในกรณีที่มีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งไม่อาจกระทำให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้บุคคลหรือองค์กรขอขยายระยะเวลาดำเนินการไปยังคณะกรรมการพร้อมทั้งเหตุผลและระยะเวลาที่ขอขยายก่อนที่กำหนด ระยะเวลาเดิมจะสิ้นสุดลง แต่ทั้งนี้ ห้ามมิให้ขอขยายระยะเวลาการดำเนินการมากกว่าสองครั้ง</p>	

	ข้อคิดเห็น
<p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๕๖ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๕๖ แล้ว ถ้าบุคคลหรือองค์กรมิได้มีการดำเนินการตามมาตรการหรือแนวทางของคณะกรรมการ หรือดำเนินการแล้วแต่ยังไม่แล้วเสร็จโดยไม่มีเหตุสุดวิสัยสมควร ให้คณะกรรมการดำเนินการ ดังนี้</p> <p>(๑) ถ้าเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้รายงานต่อคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๒) ถ้าเป็นบุคลากรในองค์กรหรือหน่วยงานอิสระ หรือเป็นองค์กรหรือหน่วยงานอิสระให้ดำเนินการต่อไปตาม</p> <p>มาตรา ๕๘</p> <p>(๓) ถ้าเป็นบุคคลหรือองค์กรเอกชน ให้แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจควบคุมดูแลบุคคลหรือองค์กรเอกชนนั้น พิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ในการดำเนินการตาม (๑) ให้คณะรัฐมนตรีสั่งการให้มีการดำเนินการตามมาตรการหรือแนวทางของคณะกรรมการโดยเร็ว กรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้หรือต้องใช้เวลาในการดำเนินการ ให้แจ้งเหตุผลการคณะกรรมการทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>ในการดำเนินการตาม (๓) หากหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจควบคุมดูแลบุคคลหรือองค์กรเอกชน มิได้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด หรือดำเนินการแล้วแต่ยังไม่แล้วเสร็จโดยไม่มีเหตุสุดวิสัยสมควร ให้คณะกรรมการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีตาม (๑) และนำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าบุคลากรในองค์กรหรือหน่วยงานอิสระมิได้มีการดำเนินการตามมาตรการหรือแนวทางของคณะกรรมการ หรือดำเนินการแล้วแต่ยังไม่แล้วเสร็จโดยไม่มีเหตุสุดวิสัยสมควรตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) หรือกรณีที่ปรากฏว่าไม่มีการดำเนินการหรือสั่งการให้ดำเนินการตามมาตรการหรือแนวทางของคณะกรรมการตามมาตรา ๕๗ วรรคสอง ให้คณะกรรมการเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ในการรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา หากคณะกรรมการเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม คณะกรรมการจะเผยแพร่กรณีที่ไม่มีการดำเนินการตามมาตรการหรือแนวทางดังกล่าวให้สาธารณชนทราบก็ได้</p> <p>ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภามีคณะกรรมการซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนให้คณะกรรมการอื่นว่าเป็นผู้พิจารณารายงานตามวรรคหนึ่ง และเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาแล้วแต่กรณี พิจารณาต่อไป</p> <p>มาตรา ๕๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีหนังสือสอบถามส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพื่อให้มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการหรืองานใดๆ หรือส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือส่งผู้แทนมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำประกอบการพิจารณาได้</p> <p>(๒) มีหนังสือเรียกบุคคล นิติบุคคล หรือหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือ</p>	

	ข้อคิดเห็น
<p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p> <p>พยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องมาตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด การส่งหนังสือเรียกให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับ ในกรณีที่ไม่มีอาจส่ง หนังสือเรียกให้แก่ผู้รับตามวิธีดังกล่าวได้หรือไม่มีมีการปฏิบัติตามหนังสือเรียกภายในระยะเวลาอันสมควร ให้ คณะกรรมการส่งโดยวิธีดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง หรือจะจัดส่งโดยวิธีอื่นตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร</p> <p>(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใดๆ ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้อง กระทำเท่าที่จำเป็นและไม่ชักช้า ก่อนการตรวจสอบหรือรวบรวมพยานหลักฐานดังกล่าว ให้กรรมการหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อนและเท่าที่สามารถทำได้ ให้ดำเนินการต่อหน้าผู้ตรวจครอบง หรือดูแลสถานที่หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง หรือถ้าหาบุคคลดังกล่าวไม่ได้ ก็ให้ดำเนินการต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งได้ขอชื่อมาเป็นพยาน ในกรณีนี้ ให้ผู้ครอบครองหรือดูแลสถานที่หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องให้ความร่วมมือ เพื่อให้การปฏิบัติ หน้าที่เป็นไปโดยสะดวก</p> <p>(๔) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของพยานบุคคลและการปฏิบัติ หน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่คณะกรรมการแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>ในการดำเนินการตาม (๑) (๒) หรือ (๓) คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงานดำเนินการแทนคณะกรรมการได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด</p>	
<p>มาตรา ๖๐ ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยเอกสาร วัตถุ หรือพยานหลักฐาน ที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่และ อำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามมติของคณะกรรมการ หรือเป็นการกระทำ ตามหน้าที่ราชการ หรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบ หรือเป็นการเปิดเผยรายงานผลการตรวจสอบตามมติของ คณะกรรมการ</p>	
<p>มาตรา ๖๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่คณะกรรมการแต่งตั้ง เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p>	
<p>มาตรา ๖๒ ผู้ที่ให้อภัยค่า หรือให้วัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใดตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ แก่คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานของคณะกรรมการ ตามมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา และทางวินัย เนื่องจากการทำงานเปิดเผยข้อมูล หรือให้วัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐาน หรือจัดทำและเผยแพร่รายงานโดยสุจริต แล้วแต่กรณี</p>	
<p>มาตรา ๖๓ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการเปิดเผยกระบวนการและขั้นตอนในการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคำร้องที่ อยู่ระหว่างการตรวจสอบเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบได้ โดยให้มีการจัดทำข้อมูลดังกล่าวไว้ในระบบ</p>	

	ข้อคิดเห็น
<p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p>	
<p>ข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงาน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิของบุคคลและผลกระทบต่อการพิจารณา คำร้องด้วย</p>	
<p>การรายงานและชี้แจงเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศ</p> <p>หมวด ๔</p> <p>มาตรา ๖๔ ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีและเผยแพร่ต่อประชาชนเป็นประจำทุกปี</p> <p>ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแจ้งข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในส่วนที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจ ให้คณะกรรมการหรือผู้ที่คณะกรรมการมอบหมายทราบ</p>	
<p>มาตรา ๖๕ ให้สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี รับทราบสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนและพิจารณาข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามรายงานในมาตรา ๖๔ และให้ความในมาตรา ๕๘ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	
<p>มาตรา ๖๖ ในกรณีที่มีการรายงานข้อเท็จจริงที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม หากคณะกรรมการเห็นว่าเป็นเรื่องที่กระทบต่อผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติและประชาชน คณะกรรมการอาจพิจารณาตรวจสอบเพื่อที่จะชี้แจงและรายงานข้อเท็จจริงต่อคณะรัฐมนตรี หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนก็ได้</p> <p>ในการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้นำมาตรา ๕๙ (๑) และ (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>การชี้แจงสถานการณ์หรือข้อเท็จจริง (ตามมาตรา ๒๕๗ (๔) ของร่างรัฐธรรมนูญ) ไม่ได้เป็นอำนาจหน้าที่ของ กสม. ตามหลักการปารีส อย่างไรก็ตามตรานี้ได้กำหนดไว้ในการณีสี่ที่มีการรายงานข้อเท็จจริงที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม ซึ่งคณะกรรมการฯ มีหน้าที่ตรวจสอบเพื่อเสริมการอำนวยความสะดวกความยุติธรรมอยู่แล้ว การให้ข้อเท็จจริงในลักษณะที่เป็นอิสระ เป็นกลาง และอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงย่อมเป็นคุณค่าต่อสังคม นอกจากนั้น มาตรานี้ยังใช้ถ้อยคำซึ่งให้ กสม. สามารถใช้ดุลยพินิจในการดำเนินการได้ด้วย</p>
	<p>หมวด ๕</p> <p>การเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน</p> <p>รวมตลอดทั้งการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่ง</p>

ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.	ข้อคิดเห็น
<p>มาตรา ๖๗ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติและประชาชน ให้คณะกรรมการดำเนินการจัดทำรายงานเพื่อเสนอแนะต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา คณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มาตรการหรือแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน</p> <p>(๒) การแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใดๆ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน</p> <p>ในการจัดทำรายงานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามรูปแบบที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>การเสนอความเห็น ข้อเสนอแนะ รายงานต่างๆ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ต่อรัฐสภา รัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งครอบคลุมถึงการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมายหรือมาตรการด้านการบริหาร เป็นอำนาจหน้าที่หลักของ กสม. ตามหลักการปารีส (สอดคล้องกับมาตรา ๒๕ ของร่าง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญนี้)</p>
<p>มาตรา ๖๘ เมื่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา คณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบรายงานตาม มาตรา ๖๗ ให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามความเหมาะสมโดยเร็ว กรณีใดที่ไม่อาจดำเนินการได้หรือต้องใช้เวลาในการดำเนินการ ให้แจ้งเหตุผลให้คณะกรรมการทราบโดยไม่มีข้อจำกัด</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๕๘ วรรคสอง มาใช้บังคับกับการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาด้วยโดยอนุโลม</p>	
<p>มาตรา ๖๙ ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา คณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นว่า มีข้อขัดข้องในการดำเนินการตามข้อเสนอแนะและตามมาตรา ๖๗ ให้หน่วยงานดังกล่าวปรึกษาคณะกรรมการเพื่อหาแนวทางการดำเนินการที่เหมาะสมต่อไป</p>	
<p>มาตรา ๗๐ สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือคณะรัฐมนตรี อาจขอให้คณะกรรมการหรือกรรมการที่ได้รับมอบหมาย เข้าร่วมประชุมและให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนได้</p>	
<p style="text-align: center;">หมวด ๖ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ</p> <p>มาตรา ๗๑ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินการตามหมวด ๔ การรายงานและชี้แจงเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศ และหมวด ๕ การเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ตลอดจนทั้งการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่ง เป็นไปด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คณะกรรมการอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษจากผู้ที่ได้รับการยอมรับอย่างสูงในสังคมว่ามีความซื่อสัตย์สุจริต เป็นกลาง และมีความรู้และประสบการณ์ด้านสิทธิมนุษยชน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ เพื่อทำหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เรื่องที่จะแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ ต้องเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่อยู่ในความสนใจของสาธารณชน หรือของวงราชการประเทศ</p>	

ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.	ข้อคิดเห็น
<p>(๒) เรื่องที่ต้องดำเนินการด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ภายในกำหนดเวลาที่แน่นอน</p> <p>(๓) การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษจะกระทำได้เพียงประมาณไม่เกินหนึ่งคน</p> <p>(๔) มติของคณะกรรมการที่ให้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่</p>	
<p>มาตรา ๗๒ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษมีหน้าที่ดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมายโดยให้นำบัญญัติในหมวด ๔ และหมวด ๕ มาใช้บังคับกับการดำเนินการของผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษโดยอนุโลม</p> <p>ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษต้องดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมายให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด</p>	
<p>มาตรา ๗๓ เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมายแล้วเสร็จ ให้ทำรายงานเสนอคณะกรรมการตามรูปแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยต้องให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษเข้าชี้แจงประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการด้วย</p> <p>คณะกรรมการต้องลงมติรับหรือไม่รับรายงานของผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษที่ขอตั้งฉบับใดจะแก้ไขมิได้</p> <p>มติรับรายงานดังกล่าวต้องได้เสียงข้างมากของคณะกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่</p>	
<p>มาตรา ๗๔ ให้คณะกรรมการเสนอรายงานของผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษที่คณะกรรมการเห็นชอบให้สภาผู้แทนราษฎรวุฒิสภา คณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ และประกาศให้สาธารณชนทราบ</p>	
<p>หมวด ๗ บทกำหนดโทษ</p> <p>มาตรา ๗๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๙ (๒) และมาตรา ๖๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา ๗๖ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕๙ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>บทเฉพาะกาล</p> <p>มาตรา ๗๗ ให้กรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ เป็นกรรมการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	

	ข้อคิดเห็น
<p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๗๘ ให้โอนบรรดากิจการทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานพระราชราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ไปเป็นของสำนักงานตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>ให้ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างที่โอนไปตามวรรคหนึ่ง ดำรงตำแหน่งและได้รับเงินเดือน รวมทั้งเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอื่นไม่ต่ำกว่าเดิม และมีสิทธิ สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอื่นเช่นเดิม ต่อเนื่องโดยไม่สะดุดหยุดลงต่อไป</p>	
<p>มาตรา ๗๙ ให้บรรดาพระราชกฤษฎีกา ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ จนกว่าจะมีกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญซึ่งบังคับ ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใช้บังคับ</p>	
<p>มาตรา ๘๐ บรรดาการดำเนินการใดๆ ที่คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ได้กระทำไป ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันได้</p> <p>การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือมีกรณีที่ไม่อาจดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้น จะสมควรดำเนินการประการใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด</p>	